

Forbudet mod Anvendelse af det saakaldte Sneboldsystem ved Afhændelse af Varer har vi ogsaa givet vor Tilslutning. Vi er jo principielt ikke Tilhængere af at omgive Erhvervslivet med Lovbestemmelser, som formindsker Dispositionsfriheden og hindrer den enkelte i at udøve sit Erhverv indenfor Rammer, som hæderlig Forretningsførelse sætter, og vi føler os ikke overbevist om, at Kuponsystemet i alle Tilfælde og under alle Omstændigheder, selv hvor det antager Karakter af et Sneboldsystem — enhver ved jo, hvad det betyder — under alle Omstændigheder er noget utilstedeligt; men vi har forstaaet den højtærede Minister saaledes, at han agter at anlægge en rimelig Fortolkning paa de Bestemmelser, der her gennemføres, saaledes at han ikke ved Hjælp af denne Bestemmelse vil lægge en Forretning, der i og for sig maa siges ikke at være uhæderlig eller usund, Hindringer i Vejen.

Naar jeg siger, at vi kunde have ønsket Lovforslaget gennemført i den oprindeligt forelagte Skikkelse, naar der ikke var Mulighed for, at man kunde gaa til mere vidtgaaende Ændringer, er det navnlig under Hensyn til Bestemmelsen i Lovens § 14, hvor der siges: „Handelsministeren bemyndiges til efter Samraad med Hovedorganisationer for dansk Erhvervsliv at fastsætte, at bestemte Varer i Detailsalg (Salg til Forbrugere) kun maa sælges eller udbydes til Salg i foreskrevne Enheder i Henseende til Tal, Maal eller Vægt“ o. s. v., med andre Ord, at Handelsministeren — nu Erhvervsministeren — faar, saaledes som det ogsaa er udtrykt i Betænkningens sidste Stykke, herigennem Bemyndigelse til efter Samraad med Hovedorganisationerne at fastsætte Varemærkninger. Det har jo, hvad der sikkert ikke er den højtærede Erhvervsminister ukendt, givet Anledning til adskillig Utilfredshed indenfor Erhvervsorganisationerne, at dette: „efter Samraad med Hovedorganisationer for dansk Erhvervsliv“ ikke betyder andet end, at naar den højtærede Minister har hørt Erhvervene, skylder han ikke noget som helst Hensyn til de Erklæringer, der er tilgaaet ham fra disse. Jeg vil minde den højtærede Minister om, at denne Bestemmelse er indsat i første Række af Hensyn til Køberne, for at pleje det købende Publikums Interesser, og at man derfor med Hensyn til disse Mærkningskrav ganske sikkert ikke bør gaa videre, end disse det købende Publikums Interesser rækker. Men i den Henseende forekommer det mig rigtig-

nok, at den højtærede Erhvervsminister ved mere end een Lejlighed har vist sig tilbøjelig til at gaa langt videre. Det er den højtærede Minister bekendt, at der angaaende denne Mærkning er udsendt Cirkulærer, som i Virkeligheden er Udtryk for en ganske modsat Opfattelse af Betimeligheden af denne Foranstaltning end den, der har fundet Udtryk gennem Erhvervsorganisationerne, Bestemmelser, som i den Grad har staaet i Modsætning til de Interesser, som Organisationerne mente man burde pleje, at man endogsaa har maattet frabede sig, at det i Cirkulæret citeredes, at der havde fundet Udtryk gennem Organisationerne Sted, for at dette ikke paa nogen Maade skulde kunne misforstaas derhen, at disse havde givet deres Tilslutning til de Bestemmelser om Mærkning, som Cirkulæret indeholdt. Det er Forbrugerorganisationer, og ogsaa Organisationer for Handelen, Grosserersocietetet som den Hovedorganisation, der her kommer i Betragtning, der har indtaget denne Stilling. Det er jo heller ikke ganske let at forstaa, hvilken Interesse der, hvor det drejer sig om en Vare, hvis Produktion her i Landet er af overordentlig ringe Omfang i Sammenligning med den Mængde af den vedkommende Varesort, som importeres til Landet, kan knytte sig til Fastsættelsen af Bestemmelser om en besværlig og bekostelig Mærkning, som kun kan vanskeliggøre det for Køberen at komme i Besiddelse af Varen og til syvende og sidst kun kan bevirke Fordyrelse af denne. Derfor er vi i Udvalget enedes om at indsætte de Bemærkninger, som findes i Betænkningens sidste Stykke, hvor man slutter med at sige, at „man indskrænker sig til at opfordre Ministeren til snarest at lade dette Forhold nærmere undersøge, for at der for Rigsdagen kan fremsættes Forslag til Ændring, som kan tilfredsstille Organisationerne“. Jeg vil efter den højtærede Ministers Kendskab til disse Forhold og efter den Redegørelse, som jeg nu har tilladt mig at give for Foranledningen til, at denne Opfordring er blevet indsat i Betænkningen, haabe og forvente, at den højtærede Minister vil kunne give det høje Ting Tilsagn om, at en saadan Undersøgelse snarest bliver foretaget med det Formaal for den høje Rigsdag at fremsætte Forslag om Tilvejebringelse af en Ændring til den gældende Lovs § 14, saaledes at vi her kan naa til en for alle interesserede Parter og ganske særlig for de store Erhvervsorganisationer mere tilfredsstillende Ordning af denne Sag end den, der i Øjeblikket er gældende.